

Thơ: Trần Tử Ngang

(Trang Y Hạ - Dịch)

*“Làm thơ để gọi tấm lòng vô thiên cổ
chứ không phải lưu danh nhất thời”*

Trần Tử Ngang (陳子昂, 661-702)

Tôi thích bài thơ: Bạch Đế Thành Hoài Cổ của thi sĩ Trần Tử Ngang. Bởi ông tới Thành Bạch Đế - ông hỏi cư dân gốc địa phương để tìm về thời quá khứ vàng son của Thành Ba Tử, của đền đài Hán vương cung, của cung điện nhà Chu, của giang sơn nhà họ Vũ... Thành Bạch Đế ngày nay vẫn còn giữ tên tuổi.

Tôi cũng nhớ về thành phố Sai Gòn xưa. Nhớ nước Việt Nam Cộng Hòa xưa như ông. Nhưng tất cả đều thay tên, đổi họ... Và, buồn hơn, là tỵ nạn nơi xứ người!

Bạch Đế Thành Hoài Cổ

*Nhật lạc Thương giang vẫn,
Đình kiều vấn thổ phong.
Thành lâm Ba Tử quốc,
Đài một Hán vương cung.
Hoang phục nhưng Chu điện,
Thâm sơn thượng Vũ công.
Nham huyền thanh bích đoạn,
Nham huyền bích lưu thông.
Cổ mộc sinh vân tế,
Quy phàm xuất vụ trung.
Xuyên đồ khứ vô hạn,
Khách tứ toạ hà cùng.*

Trần Tử Ngang

Ở Bạch Đế Thành Nhớ chuyện Cũ

Trang Y Hạ Dịch thơ

Sông Tương cạn nắng chiều tà,
Ngưng chèo phong tục hỏi qua xóm làng.
Cổ thành Ba Tử miên man,
Rêu mờ bụi phủ lạnh tràn Hán cung.
Đất Chu còn đó một vùng,
Công lao vua Vũ tỏa khung trời đầy.
non cao đá biếc trông mây,
Sông xanh đất hiểm tháng ngày chảy qua.
Mây tầng lẫn với cây già,
Cánh buồm thấp thoáng lướt ra sương mờ.
Đường sông thăm thẳm tiêu sơ,
Người ngồi suy tưởng lặng lẽ nước trôi.

Trang Y Hạ - San Francisco

